

som Biveje saadanne Veje, der er aabne for almindelig Færdsel, og som nærmest maa betegnes som herreløse Veje, idet deres oprindelige Karakter af private Veje i Tidens Løb er gaaet tabt, har man optaget en dertil sigtende Bestemmelse. Medens Vejloven af 1867 imidlertid gjorde Optagelsen paa Bivejsfortegnelsen af en saadan Vej afhængig af, at den var ikke-privat, har man af praktiske Grunde nu udformet Bestemmelsen saaledes, at Vejens Optagelse som Bivej kun er betinget af, at den er aaben for almindelig Færdsel, ud fra den Betragtning, at den Omstændighed, at Vejen er tilgængelig for offentlig Færdsel, maa antages i Almindelighed at være et sikkert Udtryk for, at Vejen ikke længere er undergivet privat Ejendomsret. Ved en saadan Vejs Optagelse som Bivej sker der dog intet Indgreb i de Rettigheder, der muligt maatte tilkomme de private Grundejere, idet man overensstemmende med den gældende Retspraksis ved Lovforslaget har sikret dem Adgang til ved Domstolene at faa Afgørelse for, at den paagældende Vej er undergivet deres Ejendomsret. I saa Fald skal Vejen udgaa af Vejregistret, medmindre Sogneraadet maatte erhverve de paagældende Arealer, eventuelt gennem Ekspropriation efter de i §§ 22—23 foreslaaede Regler.

Ved Vejloven af 1867 paalagdes der Sognekommunerne en Pligt til at optage alle ikke-private Veje paa deres Forslag til Bivejsfortegnelserne. Erfaringen har imidlertid vist, at denne Pligt, skønt senere indskærpet Sognekommunerne, ikke i Praxis har kunnet overholdes, og man har derfor ikke turdet opretholde dette Paabud, der i og for sig vilde være rationelt, men som maatte antages i mange Tilfælde at ville paaføre Sognekommunerne betydelige økonomiske Byrder. Paa den anden Side forudsættes det, at Amsraadene, der som foran nævnt i hvert Fald nu faar Afgørelsen af, hvilke Veje der skal være Biveje, drager Omsorg for, at de Veje, der er fornødne for at betjene den stedfindende offentlige Trafik, optages som Biveje.

For saa vidt angaar selve Fremgangsmaaden ved Udfærdigelsen af Fortegnelserne over Biveje, har man i Hovedtrækene bibeholdt den nugældende Ordning, idet man dog har præciseret, at de af Sogneraadene affattede Fortegnelser over Biveje kun er at betragte som Forslag. Den endelige Bestemmelsesret tilkommer som ovenfor anført Amsraadet, der ligesom efter den gældende Lov er berettiget til at optage en Vej som Bivej eller nedlægge en hid-

tidig Bivej, selv om vedkommende Sogneraad ikke maatte have fremsat Forslag i saa Henseende. Den hidtil gældende Bestemmelse i § 6 i Vejloven af 1867, hvorefter der i et Tidsrum af et Aar kunde gøres Indsigelser gældende mod de af Amsraadet tagne Beslutninger om Nedlæggelse af Biveje, har man udeladt som u hensigtsmæssig og som ikke stemmende med det Princip, hvorefter den endelige Afgørelse af de paagældende Sager henhører under Amsraadet.

En Vej er dog i Henhold til § 6, jfr. § 1, først optaget eller nedlagt som Bivej, naar Vejen er optaget i, henholdsvis slettet af Vejregistret.

Bestemmelsen i Stk. 2 om den 5-aarlige Revision af Fortegnelserne over Biveje, ligesom Bestemmelserne i Stk. 3 om Forandringer heri inden for 5-Aars Perioden, er i Overensstemmelse med nugældende Lov og Praxis med Undtagelse af den Optagelse af nye Biveje eller Nedlæggelse af bestaaende Biveje, som kan finde Sted i Medfør af den Ministeren for offentlige Arbejder ved § 7 og vedkommende Kommunalbestyrelse ved § 28, Stk. 5, givne Beføjelse.

Til § 14.

I Henhold til § 5, jfr. dog § 8, bestemmer Ministeren for offentlige Arbejder efter Forhandling med Byraadet, hvilke Gader der skal være Hovedlandevejsgader og Landevejsgader, hvorefter Byraadet afgør, hvilke Gader der skal være Bygader, og affatter herover en Fortegnelse, der tilstilles Ministeriet for offentlige Arbejder til Optagelse i Vejregistret.

Tilsvarende Regler forudsættes at skulle gælde for København og Frederiksberg.

En Gade er dog i Henhold til § 6, jfr. § 1, først optaget eller nedlagt som Bygade, naar Gaden er optaget i, henholdsvis slettet af Vejregistret.

Et Byraad har i Modsætning til Sogneraadene for Bivejenes Vedkommende den endelige Afgørelse af, hvilke Gader der skal være Bygader, og kan naar som helst foretage Optagelse eller Nedlæggelse af en Bygade.

Til § 15.

Som allerede nævnt under de almindelige Bemærkninger foreslaas Hovedlandeveje og Landeveje som hidtil administreret af Amsraadene, dog saaledes, at der gives Ministeren for offentlige Arbejder videregaaende Beføjelser end hidtil for at sikre disse Vejers Anlæg og Udbygning.